

XIX. évfolyam.

Budapest, 1904 október 23-án

43. szám.

Illusztrált közmondás.

Barna: Nézd csak ezt a különös fogatot!
Fehér: Nem fogat ez, hanem illusztrált közmondás!
Barna: Tessék?!...
Fehér: No igen! *Egyik kutya, másik eb!*

Kitapasztalás.

— Igaz, hogy a látszat csal, de sokszor lehet adni a külsőre is, a mikor az embert megítéljük.
— Oh, nagyon lehet csalódní... Én például ismertem egy nőt, kedves, szép, fiatal, gazdag leánynak tartotta mindenki, de aztán kitűnt, hogy kellemetlen, kendőzött, vén, szegény leány, a kinek hamis a haja, foga és a többi.
— Hm, hát hogy tudta meg?
— Elvettem feleségül.

Elkeresztelés.

A késő éji órák egyikén két ittas atyafi ballag hazafelé a vendéglőből. Egyszerre csak megszólal az egyik:
— No, ma megint lesz dolga az én őrangyalomnak.
— Furcsa — felel rá a másik — te őrangyalnak nevezed a — *seprőnyelet!*

Katona-betegség.

Ezredorvos: Hol érzed magadat rosszul?
Baka: A regementnél!

A BANDI FURA ESETE.

Ma reggel, mikor felébredtem, rettenetes dolgokat kell vala látnom.

Bandi, az én egyetlen lakótársam és kitűnő barátom, kit a szoliditásnak, mértékletességnek bűbájosa mintaképe gyanánt szoktam emlegetni, Bandi, az én szende Bandim ott feküdt az ágyban — teljes gálában.

A vörös paplan alól kifityegett az egyik frakkszárnya, a néhai hófehér ingmell alaposan összegyűrve, hevesen kompromittálta a fiumei rizskeményítőt s a hó fehérségét; a batisztnyakkendőnek a csatja volt előreesuszva s az ágy végén két lakezipó hegye ragyogott elő. Ezt a képet betetözte a két fehér glaszékeztübe bujtatott kéz, melyek hanyagul voltak a paplanon szétszórva.

Bár a Bandi gyerek rettenetes komolyan összeráncolta a szemöldjét álmában, meg nem tudtam állni, hogy hangosan föl ne kaczagjak. Homéri bruhhámra az alvó dendi föleszmélt. Elegáns nyugodtsággal nyitotta föl először a jobb, aztán a bal szemhéját s előkelő hülyeséggel bámult a levegőbe.

Miután pedig az én kaczagásom immár göresös harso-gássá vált, illőnek találta egy sóhajba fuló ásitással megvetését kimutatni. Az ásitás azonban tudvalevőleg szelidebb fajta göres s a göres tudvalevőleg más izmok reflex-mozgásával szokott együtt járni. Így történt, hogy a Bandi gyerek ásitása közben a két kezét arra használta föl, hogy egyet nyújtózkodjék. A hatalmas erőprodukezió csakhamar a legnagyobb szabatossággal végbe is ment. Mikor pedig a glaszékeztüös öklök a fekvő gavallér orrával egy színvonalba jutottak, becses gazdájuk nem kis megbotránkozással vett róluk tudomást.

A megdöbbenést kifejező tekintet erre csakhamar kérdővé változott s a lehető legnaivabb csodálkozást árulta el.

— Bandi! — kiáltottam rá végre összeszedve magamat és teljesen tönkrement komolyságomat — Bandi! Hol voltál? Mit csináltál?

A Bandi gyerek fakó arczán ravasz mosoly villant át. Rekedt, suttogó hangon szólalt meg, miközben egyre hunyorgatott és nevetett. Ezek a jelek biztosítottak eleve arról, hogy a mit mondani fog, az mind szemenszedett, zseniális hazugság lesz.

— Pajtás! — kezdte — gyere csak! Gyere no, majd elmesélem, hol voltam. Így ni, ülj ide az ágyra! Hihhi! Hol voltam én az éjszaka!?

— Bandi! — kiáltottam rá — ne hazudj! Ugy beszélj el mindent, a hogy megtörtént!

Elkomolyodott s félig neheztelve ismét belekezdett nyugodt, flegmatikus hangon:

— Kérlek! Nem kell, hogy elhigyjed! De mondhatom, úgy történt minden, a hogy elmondom!... Az este a szabók báljába készültem. Pinkász azt mondta, ha már nem fizettem meg neki a ruháim árát, legalább a lányát tánczoltassam meg. Ezt erkölcsi kötelességemmé teszi s el is várja tőlem. Beláthatod, hogy ez elől kitérni egy gentlemannek nem lehetett.

Én tehát felöltöztem s elindultam. Utam a Reáltanoda-utezán vitt keresztül, mely arról nevezetes, hogy az ott lakó mágnások lovain kívül emberek nem járnak arra sohasem. Egyedül bandukoltam én is, midőn egyszerre csak egy gyönyörű fehér rózsza hull a lábaim elé. Fölveszem a rózsát s föl-nézek, honnan eshetett le?... Gyönyörű holdvilágos este volt, csak az a csunya szél ne fujt volna!... Fönn egy elsőemeleti ablakból szép szőke lány hajolt ki. Mindjárt ráismertem: grófkisaszszony volt! Fogtam a rózsát és megcsókoltam. Ő elpirult és sóhajtott. Én visszasóhajtottam s kijelentettem, hogy

imádom. Ő viszont. Én erre megkérdeztem tőle, hogyan juthatnék föl hozzá? Ő erre könyekben tört ki s elmondta, hogy az lehetetlen, mert minden ajtó be van zárva!

Ekkor egy gondolat szédített el! Nálam volt épen az esernyőm. Fölnyitottam s mintegy száz lépésre távolodva a háztól szél ellenében, nekifeszítettem a kinyitott paruplit a szélnek. A csel pompásan sikerült! Az esernyő egy perc alatt fölvitt az ablakhoz. Ő visszafojtott sikolylyal kapaszkodott a lábamba, hogy tovább ne repüljek s a másik perczben már karjai közt pihentem. A sifonérből négy üveg Mumm került elő s a konteszszal reggelig élveztem a pezsgő és szerelem mámorát, feledve Pinkászt, szabó-bált és erkölcsi kötelességet.

A mint az első pirkadó fény belopózott ablakunkon,

az én szerelmes grófkisasszonyom távozásra szólított föl. Az ajtók még mindig be lévén zárva, nekem ismét paruplimra kellett magamat biznom. Igen ám! csakhog addig az az átkozott szél elállott s én — nem lévén, a

mi esésemet lassítsa — hanyatthomlok zuhantam alá a kövezetre!

... Nos — végzé az angol spleen legközönyösebb hangján — azért látsz most *így összetörve!*

Csak a suba alatt...

Valami miatt nagyon megdorgálta a tisztelendő ur a cigányt. A cigány hazament és dicsekedve mondta a többieknek:

— De megfricskázstam a tisztelendőt!

Meghallotta ezt a másik cigány, a kit ugyancsak megfenyített valamikor a tisztelendő, fogta tehát magát és elment a templom elé. Mikor a tisztelendő kijött, a cigány nekiment és megfricskázta.

A hívek erre odarohantak és rémségesen elrakták a cigányt. Hazament az elvert cigány és panaszkodott rémségesen.

A nagy panaszkodásra megszólalt az előbb fricskázással dicsekvő cigány:

— Bibást! Ugy kellett volna tenni, mint én: csak a suba alatt, hogy meg ne lássák, hát nem káptál vóna.

Czinikus.

— Bizony bácsi, nem tarthattuk meg az esküvőt: vőlegényem kitérte a lábát!

— Bámulatos, milyen *szerencséje* van némely embernek!

A lábak.

A mészárosról hazatérő szakácsnétól kérde az asszony:

— Van a mészárosnak disznólába?

— Nem tudom, mert *cipő volt a lábán!* — felel a szakácsné.

Orvosnál.

Blitzroth Áron, a professzorhoz megy s megvizsgáltatja magát. A vizsgálat végén 3 forintot tesz az orvos asztalára.

— Hja barátom, nálam egy vizit 10 frt.

— Ájváj, doktorlében, oztot gándhaltam, hodj 5 flurin.

Babona.

— Azt mondják, a péntek szerencsétlen nap, pedig hát engem a férjem épen pénteki napon kért meg.

— És mint véledik a férje a pénteki napról?

Mitől függ.

(Szövetkezeti tisztviselők egymás között.)

Blau: Mit gondol, kolléga ur, kapok én most fizetésjavítást, ha kérek?

Roth: Nem hiszem, mert az igazgató ur igen sokat vesztett az idei löversenyeken.

Kárbavesztett mentség.

— Eljöttem kimenteni magamat, méltóságos asszonyom.

— Miért?

— Hogy tegnap nem jöhöttem el az estélyre.

— Hogyan, hát — *nem volt itt?*

Ipariskolából.

Tanító: No, ki tudja közületek, hogy mi az a *semmi*?
Suszerinas: Hát az, hogy ha valakinek hazaviszem a cipőjét és csak annyit mond, hogy «köszönöm».

A negatív ember.

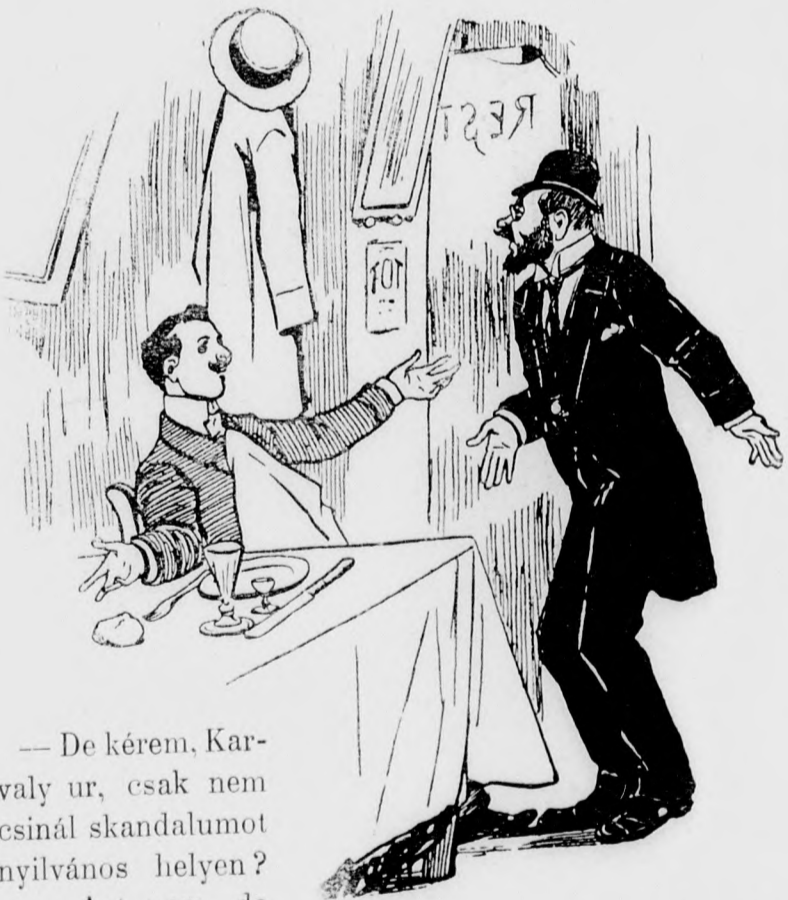
- Tetszik egy parti piké?
- Köszönöm, *nem* kártyázom.
- Hát akkor egy pohár borocskát igyék meg velem.
- Köszönöm, *nem* iszom.
- Gyujtson rá, java Flor de Havanna.
- Köszönöm, *nem* dohányzom.
- Legalább engedje meg, hogy bemutassam családomnak.
- Köszönöm, *nem* — házasodom.

Magyarázat.

A: Miért kell most a Lánchidon a jegyet a megváltás után azonnal bedobni?

B: Azért, mert az öngyilkosok rendszeren magukkal vitték és ezzel megkárosították az államot.

Logika.

— De kérem, Karvaly ur, csak nem csinál skandalumot nyilvános helyen?

— Azt nem, de figyelmeztetem, hogy ne járjon a lányom után. Ő gazdag leány s így csak gazdag emberhez adom nőül is!

— De, kedves Karvaly ur, hiszen én is gazdag ember leszek!

— Ugyan mikor?

— Abban a perczben, a mikor — *megesküszöm az ön leányával!*

Budapesti alakok.

Handlé (magában): Nadszerő! mast vadjok még edj bödös sidó, az onokáim lesznek már illotos bárók!

Érthetetlen.

Orvos: Asszonyom, férjénél a legrosszabb tüdőgyulladás mutatkozik...

Dushegyiné: Azt nem értem. Mert hiszen elég gazdagok vagyunk, hogy mindenből a *legjobb minőséget* szerezhessük be!...

Önérzetes keresztény.

Gelbfieber Imre: Tátikám, kérlek az iskalában a jerekek mindig sufolnak, hodj én vagyok edj zsidu.

Táti: Monjál mek a tanitunok, hodj ha még edjszer sufolnak, gyelentést teszek a római pápának, hodj itten keresztényüldözés van. Hát ezért keresztülködtem volna ki?

Gyorsáru.

Csizmát rendelt jó Pesta bácsi,
Minap, hogy bent járt Kecskeméten
És szólt: «Majsztram ez köllenék ám
Biztosra holnap este nékem!»

«Oh, holnap estig kész bizonynyal
— Felelt a mester rája menten —
De messze van ám kend, Dorozsmán
S így reggel kell postára tennem.»

«Hát tudja mit — szólt Pesta bácsi —
Ha föbbe is gyün, az ne bántson,
De mégis holnap kügyye el kend
A csizmát nékem — *telegráncson!*»

Fidibusz.

Falusi Darwinista.

Egy ezirkuszi előadáson az akrobaták olyan vakmerő ugrásokat produkáltak, hogy a közönség egészen oda volt a nagy bámulattól.

A karzaton, a sok szájfátó között két falusi atyafi is bámulta ezt a csodadolgót.

Egyszerre csak felkiált az egyik:

— Csudálatos igazán, a hogyan ugránok ezek!

— No láttó kee — felel rá a másik — aztán mégis mindig disputál velem, hogy az embernek nem a — *majomtú van az eredettye!*

Gyermekékszszel.

— Bácsika, a papa azt mondta, hogy maga nem-sokára gazdag ember lesz. Igaz?

— Igaz, angyalkám, örökölök. Rám esik vagy hat nagy ház.

— Jaj, hiszen ha az a hat nagy ház ráesik a bácsira, hát — *agyonnyomja!*

Ok.

— Hidd el, Oszkár, hogy nagyon rosszul lettem tegnap, mikor az a nagy zápor az Andrássy-uton ért bennünket.

— Eh, az csak affektáció volt!

— De kérelek, hiszen többen is látták, milyen sápadt lett az arczom.

— Igen, persze, mert a záporosó — *lemosta!*

Igazság.

— Te nősülsz?

— Igen.

— S milyen koros a menyasszonyod?

— Negyven éves.

— S mennyi a hozománya?

— Százezer korona.

— Hiszen akkor te mindjárt — *aranylakodalmot* ülsz.

Sóhaj.

— Jáj Dévla, Dévla, csak ádnál egy nágy degvést! — fohászkodik az utcán a falu czigánya.

Egy arra menő gazda rákiált:

— Nem hallgatsz mindjárt te!... Hogy mered a más kárát kívánni?!

— Jáj, csókulom a sive csutkáját — válaszol a more — csak ázsért, mért már sé nékém, sé a rájkóknák nincs mit énni, ázstán ha degvés nem lesz, hát — *csigány-vésnek* musáj lenni!

A derék orvos.

— Milyen a ti orvostok?
 — Igen derék ember. Előbb mindig éntülem kérdezi meg, hogy hovo köldje a feleségemet kórára.

A borraivaló.

Három önkéntes beszélgetett együtt a kázinóban. Kettő közülük gazdag fiú volt. A harmadik azonban szegény államköltséges. Az egyik gazdag, de zsugori, korholta a másikat, mert az 500 koronából, a mit a postán kapott, 5 korona borraivalót adott a kézbesítőnek. Egész vita fejlődött már ki a két gazdag fiú között a borraivaló helyes és nem helyes volta fölött. A zsugori gazdag egyszer odafordul a szegény fiúhoz és kérdi, hogy ő, ha véletlenül ötszáz koronát kapna valahonnan, vajjon mennyi borraivalót adna belőle.

— Én barátom — felel az sóhajtván — én adnék *négy-száz koronát*.

A prédikáció szerint.

Sonkát emelt el a cigány a parochia éléskamrájából, hanem a mint a kerítésen át el akart illanni vele, az udvarban foglalatostkodó mindenestül észrevette s fellármázva a többi cselédeket, szerencsésen elcsípték az ipszét a lopott jószággal együtt.

Mikor aztán oda vezették a jó öreg plébános elé, azzal védekezett, hogy ő csak a csülköt akarta ellopni.

— Hát miért loptad el mégis az egész sonkát? — kérdezték tőle.

— Lé ákártám én vágni a csülköt — beszélt a cigány — de ekkor esembe jutott az a síp prédikáció, a mit a fétistelendő ur tégnap tártott, azstán hát ném vágtám lé.

— Hát mit prédikáltam én, cigány? — kérde az öreg pap.

— Hát ázst, hogy — *á mit ázs Istén essekápesolt, émbér sét né válassa!*

Csak utánam!... Csak előre!... vagy: Az őrmester, a bagó, meg a fegyelem.

— Négy harcászati terepfölvételben. —

I.

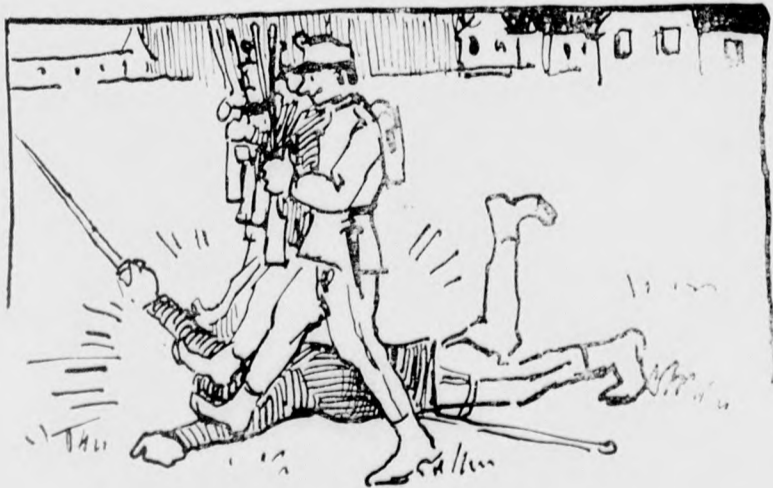
— Mmarrs! És meg ne álljon egy bundás se, a míg én Haltet nem kommandérozok!

II.

— Tyüh! micsoda pompás bagó ez itt!

III.

— Topp!... Topp!... Topp!... Topp!...

IV.

— Halt! a jebuzeustokat! Fuccs a bagónak!

A folyosóról. A régi parlamenti palota folyosóján ülés előtt politizáltak és anekdotáztak a képviselő urak. Egy kisebb csoportban együtt volt Szentiványi Árpád, Putnoky Móricz, néhány kisebb kormányparti nagyság és Barcsay Domokos, a «fejedelem». Szóba került többek közt Kossuth Ferencz is és az urak egymásután adták le véleményüket a nagy hazafi fiáról, mikor megszólalt a «fejedelem».

— Kossuth Feri is csak olyan, mint az egyszeri ember, a ki hozta haza az apját Amerikából — mondá nagykomolyan Barcsay.

— Hát az milyen volt? — rohanták meg a kaczkias öreg urat a körülállók.

— Nos, hát elmondom nektek, hogy az milyen volt — hangzott a válasz. — Az egyszeri embernek meghalt az apja Amerikában s a kegyeletes fiu elhatározta, hogy haza hozza a holttestet és hazai földben temeti el. Ugy érezte, könnyebb lesz az öregnek a hazai hant, mint az idegen rög. A koporsót vivő hajót utközben vihar érte s e közben eltört a kormányrudja. A gőzös kormányozhatatlanná vált és hetekig hánykolódott a tengeren, mikor egyszer csak elfogyott rajta az ivóvíz. Az utasok eleinte whiskeyt és pezsgőt ittak, de utóbb ez is elfogyott. Bekövetkeztek a szomjazás kinszenvedéses napjai. Egyszer aztán kitért egy yenkiből a keserűség:

— Ezer dollárt adnék egy pohár jegesvizért — mondá.

— Annyiért adok — szól az egyszeri ember és csakugyan adott is. A többi utas is nagy összegeket ajánlott egy-egy gyűszűnyi jegesvizért és az egyszeri ember néhány napig fényes üzletet csinált. Egyszer aztán kijelentette, hogy nem ad több jegesvizet még egy millióért sem.

— Hát miért nem ad? — ostromolták a szomjazó utitársak.

— Nem adhatok — szól szomorúan — mert ha még többet adok, *megromlik az apám.*

★

Nem segitlek, inkább melléd fekszem, mint a fanciesali kántor a kurátorhoz. Az abaujvármegyei Fancesal község kántora és kurátora kimentek egy este borozni a pinczébe. Meglehetősen kivilágított állapotban bandukoltak hazafelé a sötétben.

A falu közepén a kurátor megunt a dicsőséget és belefeküdt egy mocsárba. Váltig biztatta azután a sárnak feködt kurátor a kántor komát, hogy emelné föl, de bizony a kántor is olyan gyöngén állt az Ur színe előtt, hogy egyszer csak ő is a kántorhoz került ezen szavakkal:

— Dehogy segitlek komám, inkább én is idefekszem!

Azóta Fancesal környékén szállóigévé lett a következő mondás:

— Nem segíthetek, inkább melléd fekszem, mint a fanciesali kántor a kurátorhoz.

★

Az ezernyolczszáz. Hires nevezetes alak volt a régi képviselőházban az öreg Csatár Zsiga. Ugy hívták a képviselőtársai, hogy «vén sün». A «vén sün» egyszer föllépett Békés-Gyulán, Göndöcs Benedek, a kétmázsás plébános-képviselő ellen. Göndöcs Benedek nagyon népszerű volt és azért heroikus eszközökhöz kellett folyamodnia a «vén sün»-nek, ha a követválasztáson győzni akart. Mikor lejött Gyulára programbeszédet tartani, kiállott a piacra egy nagy hordó tetejére és így kezdett szónokolni rekedten dörgő, öblös hangján:

— Magyarok! Véreim! Függetlenségi vagyok! Negyvennyolczas függetlenségi. Annyira negyvennyolczas vagyok, hogy épen negyvennyolcz pengőt hoztam választási költségre!

— Hát az ezernyolczszáz hun maradt, nagyságos uram?! — szólalt egy borizü hang a sokaságból.

★

Czigány-humor. Az adó-inspektor a czigányokra is jövedelmi adót óhajtván róni, kérdi a primást, hogy keres-e egy évben hatszáz forintot?

— Kérésünk biz többet is.

— Talán ezret is?

— Még annál is többet...

S mikor már az adót is ki akarta vetni az inspektor, a primás folytatta:

— Kérésünk, instállom, kérésünk, de bizony — *ném tálálunk!*

★

Szivesen fizet. Átkozottul rossz lovai voltak Szepsi-ben Bogoly Józsefnek. Ősszel rendesen megvett egy-két rossz gebét és télen át úgy a hogy kitarotta őket polyván. Még a legádázabb irigység se foghatta rá a Bogoly lovaira, hogy azok csak valaha is futottak.

Egyszer mégis beidéztek a szolgabírószághoz és pedig sebes hajtás miatt.

Sehogy se fért az öreg Bogoly fejébe, s kétszer is megkérdezte a szolgabírótól:

— Hát nagyságos uram, csakugyan az én lovaim futottak sebesen a hidon?

— Hát persze, hogy azok! — felelt a szolgabíró.

— No nagyságos uram, akkor büntessen meg, szivesen fizetek. Legalább hadd tudja meg mindenki, hogy a *Bogoly József lovai is futottak egyszer.*

AMERIKAI HUMOR.

A «Dongó»-ból.

I.

Épen az a baj.

Egy déli faluban lakó deákonus nagy méltatlankodva ment haza egy este és panaszkodott a feleségének, hogy őt nagyon megbántották a faluban.

— Képzeld csak, az egyik szomszéd azt mondta, hogy én *hazug vagyok!*

— Miért nem mondtad neki, hogy bizonyítsa be! — kiabált dühtől csillogó szemekkel az asszony.

— Hiszen épen az a baj, hogy én azt mondtam: bizonyítsa be és ő — *bebizonyította.*

II.

Az idő pénz.

Tanár (az egyik tanulóhoz): A közmondás azt tartja, hogy «az idő pénz». Be tudná ezt nekem bizonyítani?!

Tanuló: Well, ha például önhöz, tanár ur, beállít két kéregető esavargó és ön ad nekik egy negyed dollárt, az épen *egy negyed kettőre!*

III.

Orvosi tanács.

Anyja: Félek, doktor ur, hogy a kicsikének gilisztái vannak!...

Orvos: Hm! Az lehet! Tessék kiküldeni horgászni!

IV.

A hatás.

Orvos (a gyógyszerészhez): John, megvette Mis Green az orvosságot, a mit tegnap rendeltem neki?

Gyógyszerész: Azt hiszem, hogy igen; mert ma reggel gyászfátyolt láttam a házukon.

Játék.

— Ugyan, öreg ne nyekgesd azt a klavírt, ugy sem tudsz te egy nótát sem eljátszani!

— Itt nem, de a kaszinóban minden este eljátszom néhány — *banknótát!*

A másvilágon.

A szózatos Erzsók asszony Szörnyü, szörnyü nagy beteg Nemsokára — ugy beszél — Béfogadják az egek.

«Elmegyek a másvilágra — Szól urához csendesen — Örölsz ugy-e, ha majd újra Találkozol ott velem?»

Férjem uram zavarba jön, S zavarában így makog: «Tudja Isten... Holtom után Nyugodalmat akarok!»

Árkosi Ödön.

Estélyen.

— Nézd csak, Adrienn, milyen virágos kedve van a Kovács doktornak.

— Nem esodálom, azt hallottam, hogy ma kitünő sikerű operációt végzett.

— Ugy? És ki volt a páciens.

— A nagybátyja — *bugyellárisa!*

A bíróság előtt.

Bíró: Hol született?

Vádlott (színész): Debreczenben.

Bíró: Nős?

Vádlott: Igen.

Bíró: Vannak gyermekei?

Vádlott: Nincsenek.

Bíró: Foglalkozása?

Vádlott: Kedélyes — *apa vagyok.*

Hol szárítja.

— Te, hiszen még egészen nedves ez a kép s már elküldöd?

— Barátom, viczinálison is megy s míg oda ér, addig kétszer is megszárad.

Kölesönösség.

— Apukám, váltson jegyet a bálba!

— Nem bánom, Irmicza, de aztán a bál után — *te* válts *jegyet!*

Hajtű és ábránd.

Panaszkodik: dús hajából
A hajtűket veszti mindig,
Pedig hogy hát vigyázzon már,
Papa, mama, erre intik.

A míg én önt meghallgatom,
Szívembe száll egy gondolat:
Ön hajtűit veszti folyton,
Én pedig az — ábrándokat!

Hegedűs Gyula.

Henczegés.

— Mikor én Pestre érkeztem, a legelső vendéglőben vacsoráztam meg...

— Ugyan, ne henczegj! Nem is igaz.

— Nem? Kérdezd csak meg Bereczit, nem vacsoráztunk-e meg mi a legelső vendéglőben, a mit találtunk.

Ujság.

— Te, thodod, hogy a Rozenblüh megházasodta mogát?

— Hát ez van nálad egy ujság?

— Nü ná! hiszen tegnap történte.

— De mikor thülem vette a leány?!

Modern házasságlevél.

Völegény: Kedves Zuboly, a drága leánya boldogsághoz nem hiányzik egyéb, mint az atyai áldás. Kérem tehát szives beleegyezését és írja alá frigyünket.

Após: Ha már így van a dolog, hát csak ki vele, milyen összezről szól az az *aláírni való váltó?*

Eltalálta.

Kéregető: Kegyes jó szívéhez fordulok nagyságos uram! Szegény szerencsétlen festőművész vagyok, de kizártak a műteremből...

Ur: Hogy-hogy? Hiszen még csak 7 óra, a pálinkamérés már zárva volna?

Tréfás rejtvény.

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése:

Ritka szerencse.

— Kéziratok és rajzok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség!

H. Gy. Bpest. 1. 8. 9.

Cs. G. Bpest. A kölesön-ügyet félretettük, illetve most egészen eltüntettük. Jobb helyen is volt ott, mint nálunk!

J. P. B. Bámulatos ember! Se hordár! se kép! se életjel! Vagy tán a kurtavas lett ilyen kutyául hosszú?

T. L. Halas. Mi nem fogadhatjuk el, de talán küldje be a Nemzeti Szalónba!

Rab-álmok. Ön verset irt a börtönben. Hát nem elég sulyos önnek a rabság? Még verseléssel is sulyosbitja? A költő költson, a rab pedig raboljon... azaz maradjon a mesterségénél!

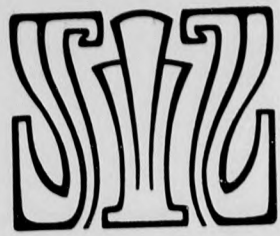
H. F. D. No!?!...

Modern költő. Költeményei rosszak, egy kivételével, mely igazán gyönyörű szép s ha jól emlékszünk, Petőfi ugyanigy szóról-szóra megírta még 1846-ban. Ön talán olvasta is?

Duse Eleonora. Érdekes tanulmányt irt *Haraszi Gyula*, kiváló tudósunk, Duse Eleonoráról, vázolván röviden a nagy művésznő életét s behatóan művészi pályafutását, elemezvén csodás művészetének titkait s levonván belőle a magyar színművészet hasznára a tanulságokat. A tanulmány Duse Eleonora címmel az *Olcso Könyvtár* 1362—1363. száma s ára 40 filler.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: *Erdélyi Zoltán.*

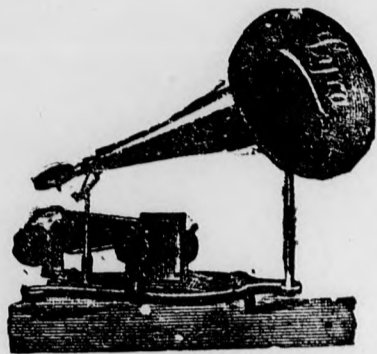
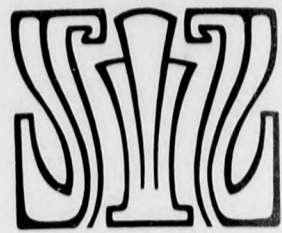
A képeket horganyba edzi WESSÉLY.

KALAPKIRÁLY

Elismert specialista 3, 4, 5 koronás férfi és női elsőrangú kalap-különlegességekben.

Budapest, IV. ker., Eskü-ut 6. — Klotild-palota.

Phonograph!!!

legszebb mulatság, tiszta, szép hanggal, érteimes előadással

Kellner és Steiner

Kertész-utca 38. sz.

Képviseleők kerestetnek.

2441

A család legjobb szórakoztatója
egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven.

5003

Játszsa az összes hangszereket.

Tréfás előadásokat tart.

Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s boldog órák emlékét.

Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb

Sternberg Ármin és testv.

cs. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-út 36. sz.

Képes hangszer-árjegyzék (minden cikkről külön) ingyen kapható, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

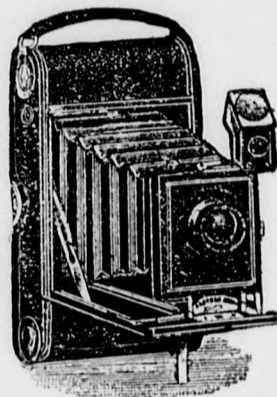
Pannónia szálloda Budapest,
*** Kerepesi-ut (a Nemzeti Színház mellett). ***

Aranyfény

izzótestek a legjobbak,
árba 60 fill. Liliput 40 fill.

Adria öngyújtó I K, vidékre utánvétel mellett. Aranyfény, József-körút 9.

Kodak fényképező-gépek

a legjobbak a világon.

Bronie-Kodak ... 3.25 frt 6×6 cm.

Bronie-Kodak 2. sz. 6.50 frt 6×9 cm.

Plico-Kodak ... 13.— frt 9×9 cm.

Kérje mindenki az ujjannan megjelent, fénynyomatokkal ellátott Kodak-könyvet

KONTA TESTVÉREK

játék- és műiparú raktárából

Budapest, IV., Kecskeméti-u. 9.

Császárfürdő

nyári- és téli gyógyhely

Budapesten. Elsőrangú kéneshevízü gyógyfürdő, páratlan gőzfürdővel, legmodernebb iszapfürdőkkel pompás ásványvizusodákkal, kő- és kádfürdőkkel, 200 kényelmes lakószobával. A legszolidabb kezelés. Prospektus ingyen.

OLBRICH L. szíjgyártó, nyerges és bőröndös

Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám.

Képes árjegyzék bérmentve.

MAGYAR SZEMLE

magas színvonalon álló, nagyon elterjedt szépirodalmi, kritikai és művészeti hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Főszerkesztő és kiadó:
Kaczinovszky Lajos.

Felelős szerkesztő:
Kaposi József.

Tessék a „Magyar Szemle” kiadóhivatalánál mutatványszámot kérni. —

A lap ára egész évre 12 K, félévre 6 és negyedévre 3 K.

A „Magyar Szemle” szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Új-utca 14. szám.

5004

Rauch Ede

„HELIOS” fényképészeti műterme,
fényképek életnagyságban

Budapest, Nagymező-utca bejárat Király-utca 52. sz. a.

1 darab életnagyságú Bromidplatin fénykép
passepartout kerettel

3. — kor.	3. — kor.
6 mignon fénykép	1. — „
6 visit	2. — „
6 kabinet	4. — „
6 makart	5. — „

mind a legfinomabb szavatolt kivitelben. Vasár- és ünnepnap egész nap nyitva. Felvételek esős időben is eszközöltetnek **este 8 óráig** villanyfény mellett. Megrendelések minden fénykép után is eszközöltetnek.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

Öntanulási czimbalom-iskola.

Minden czimbalomkedvelő megtanulhat magányosan, tanító nélkül, czimbalmozni, ha megveszi a Kovács-féle legújabb czimbalom-iskolát. Az iskola tartalma 10 lecke, 10 rajzzal és 50 legújabb magyar nótával. Az iskola ára 10 kor. Kapható:

Kovács János okleveles czimbalom-tanárnál

Budapest, VII. ker., Erzsébet-körut 5. szám. 5045

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány- és fiúbiztosító-intézet

BUDAPESTEN,

VI. kerület, Teréz-körut 40. szám.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

az Urambátyám részére csakis
az Urambátyám hirdetéskezelő-
ségénél Budapest, VIII. ker.,
Szentkirályi-u. 28. szám a.
adhatók fel.

Hirdetések

Vasvári Simon

Budapest, VII., Erzsébet-körut 58. 5047

férfiszabó-termében a legfinomabb bel- és külföldi posztóból készít méret szerint uri ruhákat jutányos árban.

Szekrényi Lajos

fordításában

megjelentek és kiadóhivatalunkban megrendelhetők a
következő művek:

Ben Hur.

Regény Krisztusról. — Irta Lewis Wallace. 2 diszes kötet 101 képpel
Ára 12 korona.

Quo Vadis?

Regény Nero császár korából. Irta Sienkiewicz Henrik. 2 diszes kötet. 36 képpel. Ára 9 korona.

Wolyodijowski ur.

(A kis lovag.) Történelmi regény a lengyel-török háború korából. 2 diszes kötet. Ára 8 K 40 fillér.

Karácsony.

Utazási regény. Irta dr. May Károly. 2 diszes kötet. Ára 6 kor.

DADOGÁST

és minden beszédhibát mérsékelt díjazás és kezesség mellett sikeresen gyógyít SOLT LAJOS, V., Báthory-utca 20. szám. * * Ismertető ingyen és bérmentve.

5043

Egy próbababa állvánnyal **3 forint.**

Francia játékbabák. Babajavitó intézet.
Legolcsóbb árak. Árjegyzék babákról és
játékról ingyen és bérmentve.

BERNHARDT próba- és játékbabagyár,
Budapest, Rombach-utca 15/b.

Kiadóhivatalunkban megrendelhető:

ERDÉLYI ZOLTÁN

Margitsziget,

kisebb költői elbeszélések, Franklin-
Társulat kiadása, ára ... 2 korona.

Elbeszélések,

ifj. Nágel Ottó kiadása, ára 3 korona.

A kettő együtt 4 koronáért rendelhető
meg s keresztkötés alatt, bérmentve küldjük.

Bárdi (Binenstok) és Társa

ruggyantabélyegző- és vésnöki műintézet.

Budapest, VII., Erzsébet-körut 44. sz.

ajánlja gyárát ruggyanta és rézbélyegzők, pecsétnyomók,
számzó-gépek, himzóminták, monogrammok, bélyegző
és ruhajelző festékek, állandó festékpárnák stb. elkészí-
tésére. Előnyomdai himzóminta- és monogram-gyár.
Ügyvédi és hivatali pecsétbélyeg-gyár. Optikai cikkek és
műszerek gyári raktára. Minták kívánatra ingyen és bér-
mentve küldetnek.

HÁZTARTÁS

A magyar háziasszonyok közlönye.

X. évf. Szerkeszti és kiadja X. évf.
Kürthy Emilné

Megjelenik minden hónap 1-én, 10-én és 20-án.
Előfizetési ára egy évre 12 K, negyedévre 3 K.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VIII., József-körut 31/b. IV. emelet.

Tessék mutatványszámot kérni.

ELHÍRHÉK,

melylek az Urambátyám 1903. évfolyamában megjelentek, **jutányos áron**
eladatnak vagy kikölcsönözhetnek. Bővebbet a kiadó-
hivatalban (Budapest, Kerpesi-út 69. sz.) mindennap délután 3-4 óra között.

BUTOROK

Faragott hálószobák, különféle
íróasztalok és könyvszekrények

előállítási áron kaphatók

Dudik J. BUDAPEST, VII.,
Rózsa-utca 74.

Szállodások, vendéglősök és kávéosok
szives figyelmébe.

Mázoló, fényező és diszfestészeti műintézet.

Különlegesség:

Márvány, faerezés és majolikautánzásokban.

Mogán Ignác Bpest, VIII., Rákóczy-u. 2.

Javítások elfogadtatnak.

BUTOROK. Háló-, ebédlő- és sza-
lonbutorok úgy kész-

pénzért mint részletfizetésre, árfelemelés nélkül

olcsóbban mint bárhol kaphatók

BUCHINGER J.

butoriparosnál

Erzsébet-körut 48. sz. (Royallal szemben.)

XX. ÉVFOLYAM. 1904. XX. ÉVFOLYAM.

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

Szerkeszti és kiadja: IHÁSZ GYÖRGY

Budapest, VII., Akácza-utca 7. szám.

Legelterjedtebb és legrégebbi szaklap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre ... 12 K

Negyed évre ... 3 K

Megjelenik minden hó 5. és 20-ikán.

Hirdetésekre legtöbb sikert ígérő szaklap.

Mutatványszámokat

kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal.